

مادر بهکیش، مادری از تبار فداییان از میان ما رفت

مادر بهکیش صبح روز یکشنبه ۱۳ دی ماه ۱۳۹۴ در منزل مسکونی‌اش در تهران از میان ما رفت. مادر بهکیش از جمله مادران گرانقدری از تبار فدائیان بود که رژیم آدمکش جمهوری اسلامی ۵ فرزند دل‌آور و داماد برومندش را از او گرفت. رفقا محمدرضا (کاظم)، زهرا (اشرف)، محسن، محمود و محمدعلی از جمله فرزندان و رفیق سیامک اسدیان (اسکندر) داماد مادر بهکیش بودند. قهرمانانی که طی سال‌های ۶۰ تا ۶۷ در مبارزه‌های بی‌امان با نظام سرمایه‌داری جمهوری اسلامی و در راه آزادی و سوسیالیسم جان باختند.

رفیق محمدرضا (کاظم) عضو کمیته مرکزی سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران (اقلیت) در اسفند ماه ۶۰ و رفیق زهرا (اشرف) عضو کمیته اجرایی سازمان در داخل و عضو مشاور کمیته مرکزی، در شهریور ۶۲ با رگبار پاسداران و نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی از پای درآمدند. رفیق محسن در شهریور ۶۲ دستگیر و در اردیبهشت ۶۴ اعدام گردید. رفقا محمود و محمدعلی نیز در تابستان ۶۲ دستگیر و پس از تحمل ۵ سال زندان سرانجام با فرمان خمینی جنایتکار در کشتار جمعی زندانیان سیاسی در تابستان ۶۷ حلق آویز شدند.

رفیق کبیر سیامک اسدیان (اسکندر) عضو کمیته مرکزی سازمان و همسر رفیق اشرف بهکیش نیز در مهر ماه ۶۰ در پی انجام یک ماموریت سازمانی در آمل، شناسایی و با رگبار مزدوران سرمایه‌جان باخت.

مادر بهکیش، خود در وصف فرزندانش و از زخم‌های عمیقی که در دهه ۶۰ بر جسم و جان این مادر دل‌آور و رنج‌کشیده نشسته است، چنین می‌گوید: این دل که طاقت حرف زدن ندارد. یکی، دو تا، سه تا، پنج تا از بچه‌ها را ازم گرفتند. پنج جوان تحصیل کرده و انسان. از کدامشان بگویم. همه خوب بودند. دلسوز و مهربون، می‌تونستند زندگی خوبی داشته باشن. بچه بزرگم که کشته شد، زهرا بود. فوق لیسانس فیزیک و دبیر بود. شوهرش سیامک اسدیان را هم کشتند و هر دو خیلی انسان و دلسوز مردم بودند. سیامک (اسکندر) پسری بسیار نازنین و مهربان بود. حتی آزارش به یک مورچه هم نمی‌رسید. برای او مراسم باشکوهی در خرم‌آباد گرفته بودن، که بی‌نظیر بود. همه لرها به صورت‌شان چنگ می‌انداختند و مویه می‌کردند. خانه و خیابان پر از جمعیت بود.

مادر بهکیش، تنها مادر چنین قهرمانانی نبود، او خود نیز دل‌آور زنی از تبار فدائیان و خاوران بود که بیشتر عمرش را تا زمانی که فرزندانش در زندان‌ها بودند، در جلوی درب زندان‌ها به جستجوی یافتن نشانی از عزیزانش گذراند و آنگاه که از وجود دو عزیزش محمود و علی در گلزار خاوران باخبر شد، باقی زندگیش را به همت دیگر مادران جانباخته به پای زنده نگه داشتن خاوران گذاشت. او به رغم اندوه سنگینی که در غم از دست دادن ۶ عزیز مبارز و دل‌آورش داشت، خصوصاً اندوه بی‌نشانی قبر دخترش زهرا، اما هرگز از پای نیفتاد. او در همه این سال‌های جور و شقاوت جمهوری اسلامی همیشه با امید به سرنگونی این نظام آدمکش و محاکمه سران جنایتکارش قامت راست کرد و در این مسیر خانه‌اش همواره محیطی گرم و صمیمانه برای مادران خاوران و دیگر مادران جانباختگان دهه ۶۰ بود.

سازمان فدائیان اقلیت، ضمن ادای احترام و گرامیداشت یاد و خاطره گرانقدر مادر بهکیش، فقدان این عزیز از دست رفته را به همه دوستان و بازماندگان این مادر دل‌آور و بردبار، خصوصاً فرزندان او تسلیت می‌گوید.

گرامی باد یاد و خاطره سترک مادر بهکیش

مرگ بر رژیم جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۳ دی ماه ۱۳۹۴

کار- نان- آزادی- حکومت شورانی

شماره پیامگیر در اروپا: ۰۰۳۱ (۰) ۶۴۴۹۲۸۳۷۲

نشانی ما روی اینترنت: www.fadaian-minority.org آدرس الکترونیکی ما: info@fadaian-minority.org